

ภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของ
กลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี
LOCAL LEADERSHIP USING TECHNOLOGY IN
THE ADMINISTRATION OF MUNICIPALITIES
OF PATHUMTHANI PROVINCE

¹กัญญาณัฐ ชื้อสัตย์, ²กมลพร กัลยาณมิตร,

³สทิติย์ นิยมญาติ และ ⁴ทัศนีย์ ลักขณาภิชนชัช

¹Kanyakarn Sueasat, ²Kamolporn Kalyanamitra,

³Satit Niyomyaht and ⁴Tassanee Lakkhanapichonchat

¹คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

¹Faculty of Political Science, Bangkokthonburi University, Thailand

¹Corresponding Author's Email: Duanthong85@gmail.com

¹เบอร์โทร: 089-821-7537

Received: 2025-06-29

Revised: 2025-07-28

Accepted: 2025-07-23

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) วิเคราะห์ภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี (2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี และ (3) เสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นายกเทศมนตรี/รองนายกเทศมนตรี 10 คน และพนักงาน/เจ้าหน้าที่ของเทศบาล 10 คน รวม 20 คน จากเทศบาลเมือง 10 แห่งในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เทศบาลเมืองปทุมธานี บางคูวัด บางกะดี ท่าโขลง คลองหลวง บึงยี่โก สนั่นรักษ์ คูคต ลำสามแก้ว และลาดสวาย โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้การวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การสรุปความแบบพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เกิดการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงาน โดยมีวิสัยทัศน์ชัดเจนในการเปลี่ยนแปลงองค์กรให้เป็นดิจิทัล และสนับสนุนให้บุคลากรมีทักษะในการใช้งานเทคโนโลยี ผู้นำยังมีส่วนสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับการเปลี่ยนแปลง

และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง (2) ปัญหาและอุปสรรคของผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน พบอุปสรรคในการนำเทคโนโลยีมาใช้ เช่น การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยี และข้อจำกัดด้านงบประมาณ และ (3) แนวทางการพัฒนาผู้นำท้องถิ่นควรมุ่งส่งเสริมความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลอย่างเหมาะสมและยั่งยืน ข้อเสนอเชิงนโยบาย เช่น การสนับสนุนจากระดับจังหวัดหรือกระทรวงมหาดไทยในการยกระดับท้องถิ่นเข้าสู่ระบบดิจิทัล เพื่อขยายผลสู่พื้นที่อื่น

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำท้องถิ่น; เทคโนโลยี; การบริหารเทศบาล; จังหวัดปทุมธานี

Abstract

This research aimed to: 1) analyze the role of local leadership in adopting technology for municipal administration in Pathum Thani Province, 2) examine the challenges and obstacles faced by local leaders in this adoption, and 3) propose strategies for enhancing local leadership in the use of technology for municipal governance. This qualitative study involved 20 key informants, including 10 mayors or deputy mayors and 10 municipal officers from 10 municipalities in Pathum Thani Province: Pathum Thani, Bang Khu Wat, Bangkokdi, Tha Khong, Khlong Luang, Bueng Yitho, Sanan Rak, Khu Khot, Lam Sam Kaew, and Lat Sawai. Participants were selected through purposive sampling. Data were collected using interviews and analyzed through descriptive summary.

The findings revealed that:

1) Local leaders played a critical role in promoting the adoption of digital technology in administration. They demonstrated a clear vision for digital transformation, encouraged staff to develop technological skills, fostered a culture open to change, and supported continuous learning and innovation.

2) Key obstacles included a shortage of skilled personnel and limited budget for technology implementation.

3) Leadership development should focus on enhancing technological knowledge and skills, building a learning-oriented organizational culture, and investing appropriately in digital infrastructure. Policy recommendations included support from the provincial level or the Ministry of Interior to accelerate the digital transformation of local municipalities and expand its application to other regions.

Keywords: Local Leadership; Technology; Municipal Administration; Pathum Thani Province

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมาก มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ประหยัดแรงงาน ลดต้นทุน การทำงาน ทั้งนี้เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ไม่ว่าจะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงาน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ล้วนจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการให้องค์กรมีประสิทธิภาพ ทันสมัยและตรวจสอบได้ (Meemana, 2017)

จังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดในเขตปริมณฑล ที่มีระบบสาธารณูปโภคครบครัน เดินทางได้ง่ายด้วยบริการขนส่งมวลชน ปทุมธานีถือเป็นหัวเมืองใหญ่ และเป็นศูนย์รวมประชากรจากทั่วประเทศ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว เพราะเป็นที่ตั้งของสถานที่ราชการ สถานศึกษา และนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่ง Jobthai (2021) มีเทศบาลเมือง 10 แห่ง (Pathum Thani Provincial Administrative Organization, 2022)

เทศบาลเมือง เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นแบบเทศบาลสำหรับเมืองขนาดกลาง จัดตั้งโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาลเมืองของจังหวัดปทุมธานี เป็นท้องถิ่นที่มีราษฎรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป อีกทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลเมือง การจัดตั้งเทศบาลเมือง กระทำได้โดยการประกาศกระทรวงมหาดไทย โดยยกฐานะเป็นเทศบาลเมือง ตามมาตรา 10 พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546) Attakorn (2018) หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น การจัดบริการสาธารณะในท้องถิ่น เป็นหน้าที่โดยตรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยถือว่าเป็นผู้ให้บริการกับประชาชนที่เป็นผู้รับบริการ ซึ่งต้องทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการได้รับบริการสูงสุด อีกทั้งคุณภาพของการจัดบริการสาธารณะที่ดี ตรงกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชน เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนส่วนรวม

แต่จากผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการรับบริการของประชาชนเทศบาลเมืองลำสามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ของ Emprakon (2021) พบว่า ปัจจัยด้านการให้บริการส่งผลต่อความพึงพอใจในการรับบริการของประชาชนเทศบาลเมืองลำ สามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีระดับความคิดเห็นที่น้อยสุด คือ ด้านความสะดวก มาจากการเข้ามาใช้บริการของประชาชนที่มีจำนวนมาก ซึ่งดูแลในเรื่องนี้ได้ไม่เพียงพอ และยังคงดูแลได้ไม่ทั่วถึง และผลการวิจัยประสิทธิผลการให้บริการของเทศบาลเมืองลาดสวาย อำเภอลาดลูกกา จังหวัดปทุมธานี ของ Noyato (2019) พบว่า ประสิทธิภาพการให้บริการของเทศบาลเมืองลาดสวาย อำเภอลาดลูกกา จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง งานวิจัยดังกล่าว สะท้อนถึงความพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ และกระบวนการทำงานของเทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

เทคโนโลยีสารสนเทศจึงนับเป็นปัจจัยสำคัญต่อการปฏิบัติงาน ยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศมีประสิทธิภาพมากเพียงใด ยิ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงานมากขึ้นเท่านั้น Bamrungphakdee (2020) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและบริหารงาน รวมทั้งการกระจายข่าวสารข้อมูลไปสู่ประชาชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานตามภารกิจ เกิดการบูรณาการ ลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานให้แก่ประชาชน และเป็น การสนับสนุนการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (Onnuan, 2021)

แต่อย่างไรก็ตาม อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบการที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จตามหน้าที่ ที่กฎหมายได้กำหนดไว้ได้ โดยส่วนสำคัญขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารในการบริหารงานของเทศบาล โดยทั่วไปผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญมากที่สุดในการบริหารองค์กรเพราะผู้บริหารเป็นผู้นำ เป็นผู้กำหนด นโยบาย กำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผน และกำหนดเป้าหมาย ตลอดจนวิธีการดำเนินงานเปรียบเสมือนเข็มทิศ นำทางเพื่อให้การบริหารองค์การบรรลุผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของรัฐ และจะต้องรับผิดชอบ ในการดำเนินงานกิจการต่าง ๆ ที่มีส่วนรับผิดชอบ (Chaisena, 2020) ผู้นำที่ดีจะต้องมีภาวะผู้นำ ที่สามารถ นำพาองค์กรให้ดำรงอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องมีภาวะผู้นำ ซึ่งเป็นความสามารถด้านอิทธิพลต่อ บุคคลอื่น หรือกลุ่มอื่น เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายโดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ทั้งการมีอิทธิพลต่อผู้อื่น และการมีปฏิสัมพันธ์โดยการถ่ายทอดแนวคิดเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ให้บรรลุผลสำเร็จ (Pakhotang, 2018)

จากที่มาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยี มาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ประกอบกับยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษา บทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในกระบวนการบริหารงานในระดับ เทศบาลเมืองของจังหวัดปทุมธานีอย่างลึกซึ้ง ผลการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้นำท้องถิ่นสามารถพัฒนา แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ ต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับท้องถิ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน ของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน ของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาทบทวนเอกสาร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาทบทวนเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นสำคัญ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำและภาวะผู้นำ ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานภาครัฐ ทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับบริบทของจังหวัดปทุมธานี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และวิเคราะห์ผลการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย ได้แก่ นายกเทศมนตรีและรองนายกเทศมนตรี จำนวน 10 คน และพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของเทศบาล จำนวน 10 คน รวมเป็น 20 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พื้นที่ศึกษาคือกลุ่มเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งประกอบด้วย 1) อำเภอเมืองปทุมธานี ได้แก่ เทศบาลเมืองปทุมธานี เทศบาลเมืองบางคูวัด และเทศบาลเมืองบางกะดี 2) อำเภอลองหลวง ได้แก่ เทศบาลเมืองท่าโขลง และเทศบาลเมืองคลองหลวง 3) อำเภอธัญบุรี ได้แก่ เทศบาลเมืองบึงยี่โถ และเทศบาลเมืองสนั่นรักษ์ 4) อำเภอลำลูกกา ได้แก่ เทศบาลเมืองคูคต เทศบาลเมืองลำสามแก้ว และเทศบาลเมืองลาดสวาย ซึ่งมีความหลากหลายด้านบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และระดับการใช้เทคโนโลยี สะท้อนภาพรวมของการบริหารในระดับท้องถิ่นได้ชัดเจน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการเลือกตัวอย่างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร มีประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับภาวะผู้นำและการเปลี่ยนแปลงองค์กรได้ และมีความสนใจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี ส่วนที่ 2 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี ส่วนที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยเครื่องมือนี้ช่วยให้สามารถเก็บข้อมูลเชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้อย่างครอบคลุมและตรงประเด็น

ขั้นตอนที่ 4 วิธีการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลเอกสาร โดยรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากตำรา วารสาร เอกสารทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย และแหล่งข้อมูลออนไลน์ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย 2) การศึกษาภาคสนาม โดยเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้างแบบปลายเปิด ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองตามวัน เวลา และสถานที่นัดหมาย และ 3) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมและบริบทโดยไม่เปิดเผยตน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นธรรมชาติและไม่ถูกรบกวนจากปัจจัยภายนอก

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เอกสาร และการสังเกตมาประมวลผลและเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นสรุปและเรียบเรียงข้อมูลในลักษณะการพรรณนา เพื่อแสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์ สรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้นำท้องถิ่นในเทศบาลเมืองจังหวัดปทุมธานีมีวิสัยทัศน์ชัดเจนในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาเมือง โดยเน้นการบริหารที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และทันสมัย มีการสนับสนุนบุคลากรให้มีทักษะด้านดิจิทัล และนำนวัตกรรม เช่น ระบบ e-Payment และกล้องวงจรปิด มาใช้เพื่อเพิ่มคุณภาพการให้บริการประชาชนอย่างรวดเร็วและสะดวกมากขึ้น

2. การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงาน พบว่า ผู้นำมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารอย่างเป็นระบบ เช่น การใช้ GIS เพื่อจัดการทรัพยากร และโซเชียลมีเดียเพื่อสื่อสารกับประชาชน รวมถึงการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูล และส่งเสริมการอบรมบุคลากรให้สามารถใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การสนับสนุนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้นำสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในงานบริการและการบริหารงาน โดยจัดทำแนวทางการปฏิบัติงาน การอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากร และลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ต และจัดหาอุปกรณ์ทันสมัย เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการให้บริการขององค์กร

4. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ พบว่า ผู้นำส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร ทำให้บุคลากรปรับตัวและเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ได้ดี เกิดนวัตกรรมในการทำงาน และมีการจัดอบรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงสร้างช่องทางให้บุคลากรแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อผลักดันองค์กรสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล

5. ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ พบว่า ผู้นำส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาทักษะดิจิทัลผ่าน การอบรมที่เหมาะสมกับงาน สนับสนุนให้บุคลากรทุกช่วงวัยเรียนรู้ร่วมกัน และจัดหาอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้นำมีความเข้าใจเทคโนโลยีดี จึงสามารถเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมและกระตุ้นให้บุคลากรเปิดใจรับการเปลี่ยนแปลง

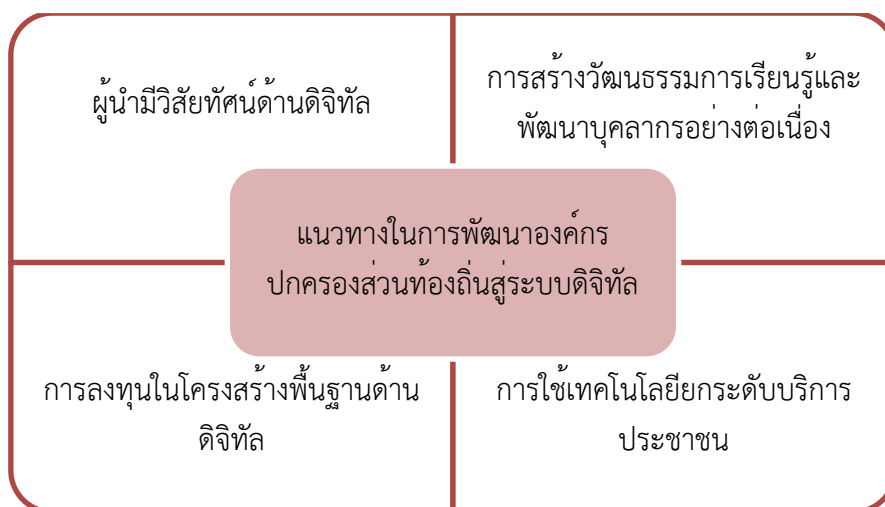
6. จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้นำให้ความสำคัญกับจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี โดยจัดอบรมและวางนโยบายชัดเจน เพื่อให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง ปลอดภัย และสอดคล้องกับกฎหมาย รวมถึงส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และมีจริยธรรมในงานราชการ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีหลายประการ ได้แก่ ขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดแคลนบุคลากรไอทีและข้อจำกัดในงบประมาณ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อุปสรรคในการนำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้ในองค์กร ข้อจำกัดจากกฎหมายและระเบียบ ข้อจำกัดในงบประมาณ เหล่าปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้ทำให้การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของเทศบาลเมืองไม่เป็นไปตามแผนที่พัฒนาและมีประสิทธิภาพต่ำลงไปด้วยกัน

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่า เพื่อให้เทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน หรือก้าวสู่ยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องมีการพัฒนาทั้งระบบและบุคลากร โดยเริ่มจากการสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี และส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีความรู้ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี นอกจากนี้ การวางแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับการเปลี่ยนแปลง ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยผลักดันให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจริง ผลลัพธ์ที่ได้คือ การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การพัฒนาบริการประชาชน และการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนในยุคดิจิทัล

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ชุดองค์ความรู้ที่สามารถประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่ระบบดิจิทัล โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก คือ 1) ผู้นำขับเคลื่อนด้วยวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผู้นำต้องมีทัศนคติเชิงรุก มองเห็นคุณค่าของเทคโนโลยี และสามารถผลักดันให้บุคลากรยอมรับการเปลี่ยนแปลง 2) การพัฒนาวัฒนธรรมและศักยภาพองค์กร การสร้างวัฒนธรรมที่เปิดรับการเรียนรู้และนวัตกรรม ร่วมกับการพัฒนาทักษะของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความพร้อมในการใช้งานเทคโนโลยี 3) การลงทุนด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน เทศบาลต้องวางแผนเชิงยุทธศาสตร์เพื่อจัดสรรงบประมาณพัฒนาโครงข่ายพื้นฐาน เช่น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และอุปกรณ์สนับสนุนการทำงานดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับบริการสาธารณะ เทคโนโลยีควรถูกนำมาใช้ทั้งเพื่อการสื่อสาร การบริหารจัดการ และการให้บริการประชาชนให้รวดเร็ว โปร่งใส และเข้าถึงได้ง่าย จากองค์ประกอบทั้ง 4 นี้ สามารถพัฒนาเป็น “แนวทางบูรณาการภาวะผู้นำดิจิทัลของเทศบาลเมือง” ที่ส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบอย่างมีทิศทาง โดยสามารถประยุกต์ใช้ได้กับองค์กรท้องถิ่นอื่นที่มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในยุคดิจิทัล ดังแสดงภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

ที่มา : ผู้วิจัย, 2568

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งสามารถอภิปรายผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้นำท้องถิ่นเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีมีวิสัยทัศน์ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาเมือง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการบริหารจัดการ พร้อมสนับสนุนบุคลากรให้มีความรู้ทักษะใช้เทคโนโลยี นำระบบ e-Payment และกล้องวงจรปิดมาเพิ่มความสะดวกและความปลอดภัยแก่ประชาชน รวมทั้งสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อทำให้องค์กรก้าวสู่ยุคดิจิทัล โดยผู้นำตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีและมุ่งสร้างผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมแก่ชุมชน ทั้งนี้เป็นเพราะผู้นำมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของเทคโนโลยี และผู้นำต้องการสร้างผลงานที่เป็นรูปธรรมและสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับชุมชน ดังแนวคิดของ Komonwanit (2020) ที่ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลไว้ว่า ในมิติของด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลนั้นแสดงได้ว่าผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัลได้กว้างไกล จะต้องมีความคิดที่ก้าวหน้าและทันสมัย มีความกล้าตัดสินใจ และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารจะต้องสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรในยุคดิจิทัลเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chitnupong (2020) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุค VUCA World ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันเป็นยุคแห่งการพลิกผัน (VUCA World) ส่งผลให้เกิดการผันผวนจากการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว (Volatility) ความไม่แน่นอนยากต่อการตัดสินใจ (Uncertainty) ข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจมีความซับซ้อน (Complexity) และยากจะคาดการณ์ผลของการเปลี่ยนแปลงได้ (Ambiguity) ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงและมีความพร้อมในการรับมือที่อาจจะเกิดขึ้น ดังนั้นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารจัดการที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมที่ทำให้ผู้ตามมีความศรัทธาและไว้วางใจเพื่อจะได้ร่วมแรงร่วมใจกับผู้นำ มุ่งมั่นดำเนินการเพื่อความสำเร็จของเป้าหมายที่วางไว้ โดยต้องอาศัยทักษะ ความรู้ ความชำนาญ และทัศนคติที่หลากหลาย ซึ่งต้องผสมกลมกลืนอยู่ในคนคนเดียวอย่างลงตัวทั้งทางทฤษฎี วิชาการ และประสบการณ์เพื่อนำพาผู้ตามและองค์กรไปสู่เป้าหมาย รวมทั้งต้องทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและสังคม

2. การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงาน พบว่า ผู้นำท้องถิ่นเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มความสะดวกแก่บุคลากรและประชาชน พร้อมใช้เทคโนโลยีแก้ปัญหาท้องถิ่น เช่น ระบบ GIS และโซเชียลมีเดีย รวมถึงขยายศูนย์บริการข้อมูลและอบรมบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การบริการทันสมัยและตอบสนองความต้องการในยุคดิจิทัลได้อย่างดี ทั้งนี้เป็นเพราะเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้การนำเทคโนโลยีมาใช้มีความเป็นไปได้มากขึ้น และ

รัฐบาลส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการ สอดคล้องกับแนวคิดของ Nye, and Donahue (2000) เสนอว่า ไม่มีสิ่งใดที่จะมีศักยภาพหรือมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการของภาครัฐมากเท่ากับการเพิ่มการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม และให้บริการสาธารณะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongdusitburi (2023) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการของผู้นำสมัยใหม่ในยุคดิจิทัลของเทศบาลเมืองพญา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการองค์กรในยุคดิจิทัลที่มีผลต่อระดับภาวะผู้นำสมัยใหม่ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านการบริหาร ปัจจัยด้านบริการประชาชน และปัจจัยด้านการจัดการกระบวนการ และปัจจัยด้านธรรมาภิบาลกับการบริหารภาครัฐแนวใหม่ที่มีผลต่อระดับภาวะผู้นำสมัยใหม่ของผู้บริหารเทศบาลเมืองพญา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการตอบสนอง และปัจจัยด้านประสิทธิภาพ

3. การสนับสนุนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้นำท้องถิ่นเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริการสาธารณะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดค่าใช้จ่าย โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาการทำงานและการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เตรียมความพร้อมบุคลากรจัดทำแนวทางการใช้เทคโนโลยี และสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น ขยายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และจัดซื้ออุปกรณ์ทันสมัย เพื่อยกระดับการบริการของเทศบาลอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เป็นเพราะความต้องการของประชาชนในยุคดิจิทัล ประชาชนมีความคาดหวังที่จะได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว และเข้าถึงได้ง่ายผ่านช่องทางออนไลน์มากขึ้น การนำเทคโนโลยีมาใช้จึงเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยตรง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sindhuchai (2023) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการเสริมสร้างประสิทธิภาพจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริการสาธารณะ กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการเสริมสร้างประสิทธิภาพจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ พบว่า ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลดขั้นตอนต่าง ๆ ใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารหรือการให้บริการต่าง ๆ และฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

4. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ พบว่า ผู้นำท้องถิ่นเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร ส่งผลให้บุคลากรเปิดรับและปรับตัวต่อเทคโนโลยีใหม่ได้อย่างรวดเร็ว เกิดการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริมนวัตกรรมกิจกรรมการเรียนรู้ และการอบรมเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งเปิดพื้นที่ให้บุคลากรแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็นองค์กรดิจิทัลตามนโยบายการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เป็นเพราะการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กรนั้น เป็นการลงทุนที่สำคัญและมีผลต่อการพัฒนาองค์กรในระยะยาว ดังแนวคิดของ American Institute for Research (2009) กล่าวถึง องค์ประกอบของภาวะผู้นำเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งประกอบด้วย 5 มาตรฐาน ได้แก่ (1) ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ (2) วัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (3) มีความเป็นเลิศในวิชาชีพ (4) การพัฒนาอย่างเป็นระบบ และ (5) สังคมดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Latum (2023) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 3 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สภาพที่พึงประสงค์ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านการบริหารและการจัดการเรียนรู้ด้วยดิจิทัล

5. ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ พบว่า ผู้นำท้องถิ่นเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน โดยเน้นการพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรให้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ทั้งการอบรมการใช้โปรแกรมที่เหมาะสม การพัฒนาทักษะเฉพาะด้าน การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างรุ่น และการจัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสม การพัฒนาทักษะเฉพาะด้าน การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างรุ่น และการจัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสม ประสิทธิภาพสูง ผู้นำยังมีความเข้าใจในการเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งผลให้บุคลากรเปิดรับและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานอย่างมืออาชีพ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้นำมีวิสัยทัศน์ที่ต้องการพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรที่ทันสมัย และการนำเทคโนโลยีมาใช้จะส่งผลดีต่อองค์กรในหลายด้าน เช่น ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร สอดคล้องกับความหมายของ ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ Chuanapaisan (2020) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้นำที่มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้และบูรณาการในการบริหารจัดการองค์การ มีการจัดหาอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งาน เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีของบุคลากรและสมาชิกขององค์การ พร้อมทั้งส่งเสริม อำนาจความสะดวก ผลักดัน และสร้างแรงบันดาลใจให้บุคลากรและสมาชิกในองค์การได้ใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานและพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาองค์การให้พร้อมรับความท้าทายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Woraphin (2021) ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคใหม่กับสมรรถนะการบริหารงานแบบมืออาชีพของปลัดเทศบาลในภาคกลาง ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะการบริหารงานแบบมืออาชีพของปลัดเทศบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าคุณลักษณะสูงสุด คือ ด้านการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รองลงมา ได้แก่ ด้านการผลักดันการเปลี่ยนแปลง ด้านความมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และด้านการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามลำดับ

6. จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ผู้นำท้องถิ่นเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีให้ความสำคัญกับจริยธรรมและความเป็นธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความตระหนักด้านจริยธรรม จัดอบรม กำหนดนโยบายที่ชัดเจน และสนับสนุนให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง ปลอดภัย และสอดคล้องกับกฎหมาย รวมถึงส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และพัฒนาทักษะที่จำเป็น เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์ต่อองค์กรและสังคมในระยะยาว ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรมจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้กับองค์กร และทำให้ประชาชนมีความมั่นใจในการบริการของเทศบาล ลดความเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาจากการใช้เทคโนโลยี ดังที่แนวคิดธรรมมาภิบาลหรือแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีของ Seehamapai (2017) ที่ระบุถึง หลักจริยธรรม (Ethics) ไว้ว่า องค์กรที่บุคลากรทุกระดับในองค์กรเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมย่อมนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง มีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาบุคคลภายนอก

ซึ่งเป็นแนวความคิดกระบวนการพัฒนาใหม่ของการปฏิรูประบบราชการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Seehamapai (2017) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในองค์กร พบว่า ด้านการสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารองค์กร มี 12 ตัวชี้วัด (1) วิสัยทัศน์ ความเป็นผู้นำ (2) ความคิดสร้างสรรค์ (3) มีความรู้เกี่ยวกับแพลตฟอร์ม (Platform) และเทคโนโลยีใหม่ ๆ (4) วิเคราะห์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพจากข้อมูลสารสนเทศ (5) สะท้อนภาพดิจิทัลภายในตนเอง (6) การบริหารเวลาเพื่อส่วนรวมและขอบเขตความเป็นส่วนตัว (7) มีกลยุทธ์การสร้างแบรนด์แบบออนไลน์เชิงวิชาชีพ (8) สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ส่วนบุคคล (9) บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าเป็นผู้นำการแสดงตน (10) แก้ปัญหาความขัดแย้งทางไซเบอร์และการไกล่เกลี่ย (11) มีกลยุทธ์การตัดสินใจแบบดิจิทัลอิงตามกิจกรรมสร้างสรรค์ที่เป็นบวก และ (12) การใช้สื่อสังคมเพื่อประโยชน์ทางสังคม

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีหลายประการ ได้แก่ ขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดแคลนบุคลากรไอทีและข้อจำกัดในงบประมาณ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อุปสรรคในการนำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้ในองค์กร ข้อจำกัดจากกฎหมายและระเบียบ ข้อจำกัดในงบประมาณ เหล่าปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้ทำให้การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของเทศบาลเมืองไม่เป็นไปตามแผนที่พัฒนาและมีประสิทธิภาพต่ำลงไปด้วยกัน ทั้งนี้เป็นเพราะเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้องค์กรต้องปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นเรื่องที่ท้าทายสำหรับองค์กรที่มีทรัพยากรจำกัด เนื่องจากเทศบาลหลายแห่งอาจมีงบประมาณจำกัด ทำให้ไม่สามารถลงทุนในเทคโนโลยีที่ทันสมัยได้อย่างเพียงพอ การจะปรับตัวของบุคลากรให้เข้ากับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงยากลำบากตามไปด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Whittaker (2009) พบว่า ปัจจัยของความล้มเหลวหรือความผิดพลาดที่เกิดจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในองค์กร มีสาเหตุหลัก 3 ประการ ได้แก่ (1) การขาดการวางแผนที่ดีพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนจัดการความเสี่ยงไม่ดีพอ ยิ่งองค์กรมีขนาดใหญ่มากขึ้นเท่าใด การจัดการความเสี่ยงย่อมจะมีความสำคัญมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ทำให้ค่าใช้จ่ายด้านนี้เพิ่มสูงขึ้น (2) การนำเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมมาใช้ งาน การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในองค์กรจำเป็นต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับลักษณะของธุรกิจหรืองานที่องค์กรดำเนินอยู่ หากเลือกใช้เทคโนโลยีที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรแล้วจะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา และเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณโดยใช่เหตุ และ (3) การขาดการจัดการหรือสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง การที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้งานในองค์กร หากขาดซึ่งความสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงแล้วก็ถือว่าล้มเหลวตั้งแต่ยังไม่ได้เริ่มต้น การได้รับความมั่นใจจากผู้บริหารระดับสูงเป็นก้าวที่สำคัญและจำเป็นที่จะทำให้การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในองค์กรประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Somaphir (2021) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ภายใต้นโยบาย Thailand 4.0: กรีนสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติราชการ คือ (1) บุคลากร (2) กฎ ระเบียบ ของการปฏิบัติราชการ และ (3) ข้อจำกัดด้านงบประมาณ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จำเป็นต้องมีการพัฒนาทั้งระบบและบุคลากร โดยเริ่มจากการสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี และส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีความรู้ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี นอกจากนี้ การวางแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับการเปลี่ยนแปลง ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยผลักดันให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจริง ผลลัพธ์ที่ได้คือ การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การพัฒนาบริการประชาชน และการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนในยุคดิจิทัล ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นและบุคลากรเป็นรากฐานสำคัญในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของเทศบาลเมือง การลงทุนในด้านการพัฒนาบุคลากรจะเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า เพราะจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกทั้งในด้านประสิทธิภาพการทำงาน การให้บริการประชาชน และการพัฒนาองค์กร ดังที่ Thekaput, and Malaivong (2017) กล่าวว่า การบริหารจัดการระบบสารสนเทศให้ประสบความสำเร็จ จึงมีความจำเป็นที่หน่วยงานต้องการดำเนินการ ได้แก่ จัดหา บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์หรือด้านไปที่มีความสามารถมาประจำหน่วยงาน จัดตั้งองค์กรด้านไอทีที่ เหมาะสมกับขนาดและลักษณะการทำงาน ดำเนินการวางแผนไอทีเพื่อใช้เป็นหลักในการพัฒนาระบบสารสนเทศ และให้ความสนใจ และสนับสนุนการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างจริงจัง กำหนดงบประมาณในเรื่องราวการบริหารจัดการ วางแผนแม่บทบาททางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับใช้เป็นแผนที่หรือใช้กำกับการทำงาน กำหนดระเบียบวิธีที่เหมาะสมในการพัฒนาระบบ มีนโยบายในการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และจะต้องติดตามความก้าวหน้าของงานเทคโนโลยี สารสนเทศทั้งภายในและภายนอก หากพบปัญหาจะได้แก้ไขได้ทันท่วงที อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศต้องมองถึงการวางแผนระยะยาวเพื่อให้การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Somaphir (2021) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 : กริณสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ มีดังนี้ (1) ต้องมีการกำหนดแผนงาน หรือแนวทางในการปฏิบัติงาน (2) การพัฒนาบุคลากร (3) งบประมาณ และ (4) สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน

สรุป

ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำท้องถิ่นในกลุ่มเทศบาลเมืองจังหวัดปทุมธานีมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและมุ่งมั่นในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาการบริหารงานและบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารเทศบาลเมืองได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านการแก้ไขปัญหา การสื่อสารกับประชาชน และการพัฒนาทักษะของบุคลากร ภาวะผู้นำยังสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานอย่างเต็มที่ รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กรเพื่อส่งเสริมการปรับตัวและการพัฒนานวัตกรรม ตลอดจนเน้นย้ำเรื่องจริยธรรมและความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งปัญหาและ

อุปสรรคของผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่า ขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อจำกัดด้านงบประมาณ และข้อจำกัดทางกฎหมาย ซึ่งทำให้การประยุกต์ใช้เทคโนโลยียังไม่เต็มที่และมีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย ส่วนแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่า จำเป็นต้องส่งเสริมการพัฒนาผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี พร้อมทั้งยกระดับความรู้และทักษะของบุคลากรทุกระดับ การวางแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับการเปลี่ยนแปลง ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจริงและส่งผลให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองต่าง ๆ รวมถึงการจัดฝึกอบรมและพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและยกระดับการบริการสาธารณะให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในยุคดิจิทัลได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผู้นำท้องถิ่นควรพัฒนาระบบข้อมูลกลางของเทศบาลให้ทันสมัย เชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน เช่น ระบบขออนุญาตก่อสร้างออนไลน์ และระบบแจ้งซ่อมแซมสาธารณูปโภค

1.2 ผู้นำท้องถิ่นควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อพัฒนาระบบเทคโนโลยี ซื่ออุปกรณ์ และฝึกอบรมบุคลากร พร้อมสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ผู้นำท้องถิ่นควรส่งเสริมให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม และปฏิบัติตามกฎหมาย จัดอบรมความรู้เรื่องจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี พร้อมกำหนดนโยบายความปลอดภัยเพื่อรักษาความมั่นคงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาว่าการนำเทคโนโลยีมาใช้ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานีในด้านใดบ้าง เช่น การลดต้นทุน การเพิ่มความรวดเร็วในการให้บริการ การลดข้อผิดพลาดในการทำงาน เป็นต้น

2.2 การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาแนวทางการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

2.3 การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี อาทิ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านองค์กร และปัจจัยภายนอกองค์กร เป็นต้น

References

- American Institute for Research: AIR. (2009). *Evaluation of the School Technology Leadership Initiative: External Evaluation Report #2*. Washington, DC: American Institutes of Research.
- Attakorn, S. (2018). Human resource management and development plans: Guidelines for advancing Thai higher education institutions toward excellence. *Journal of Research and Development Institute, Mahasarakham Rajabhat University*, 5(1), 345–358.
- Bamrungphakdee, N. (2020). *The relationship between information technology leadership of school administrators and school effectiveness under local administrative organizations in Sakon Nakhon Province*. (Master's Thesis). Sakon Nakhon Rajabhat University. Sakon Nakhon.
- Chaisena, C. (2020). Good governance principles affecting the management efficiency of Subdistrict Administrative Organizations in Sing Buri Province. *Pathumthani University Academic Journal*, 12(2), 147–164.
- Chitnupong, W. (2020). Leadership of local organization administrators in the VUCA world. *Ramkhamhaeng Journal of Public Administration*, 3(3), 220–237.
- Chuanapaisan, J. (2020). *Guidelines for developing technological leadership of school administrators in the Thawarawadi school network under the Secondary Educational Service Area Office, Suphan Buri*. (Master's thesis). Silpakorn University. Nakhon Pathom.
- Emprakon, P. (2021). *Service factors affecting citizen satisfaction with services of Lam Sam Kaeo Town Municipality, Lam Luk Ka District, Pathum Thani Province*. Pathum Thani: Lam Sam Kaeo Town Municipality.
- JobThai. (2021). *Interesting jobs in 5 provinces around Bangkok*. Retrieved September 15, 2021, from <https://blog.jobthai.com/>
- Komonwanit, S. (2020). *Digital leadership of school administrators affecting teachers' competencies in the 21st century under the Secondary Educational Service Area Office 23*. (Master's thesis). Khon Kaen University. Khon Kaen.

- Latum, C. (2023). Guidelines for developing digital leadership of school administrators in Educational Quality Development Center 3 under the Office of Khon Kaen Primary Educational Service Area 3. *Asia Graduate College Journal*, 13(4), 47–57.
- Meemana, P. (2017). Strategies for integrating information technology for local development. *Journal of Roi Et Rajabhat University*, 11(1), 253–261.
- Noyato, T. (2019). The Effectiveness of the services of Lad Sawai Municipality, Lam Look Kha District, Pathum Thani Province. *Pathumthani University Academic Journal*, 11(2), 142–152.
- Nye, J. S., & Donahue, J. D. (Eds.). (2000). *Governance in a globalizing world*. Washington, DC: Brookings Institution Press.
- Onnuan, S. (2021). *The potential use of information technology in the work of general administration personnel of local administrative organizations, Mueang Saraburi District, Saraburi Province*. (Master's Thesis). Ramkhamhaeng University. Bangkok.
- Pakhotang, J. (2018). *Digital-era leadership for professional educational administrators*. Ubon Ratchathani: Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University.
- Pathum Thani Provincial Administrative Organization. (2022). *Development strategy of local administrative organizations in Pathum Thani Province (2023–2027), revised edition*. Pathum Thani: Pathum Thani Provincial Administrative Organization.
- Rangsiyokrit, S. (2020). *General knowledge about personnel administration*. Bangkok: Welfare Office, Office of the Civil Service Commission.
- Seehamapai, A. (2017). *Good governance: A modern administrative approach*. Pathum Thani: Rangsit University.
- Sindhuchai, K. (2023). Strategies to enhance effectiveness from the use of information technology in public services: A case study of local administrative organizations in Khao Yoi District, Phetchaburi Province. *Maneesetharam Temple Journal*, 6(4), 30–46.
- Somaphir, P. (2021). *Utilization of digital technology to enhance administrative efficiency under the Thailand 4.0 policy: A case study of the Office of the Permanent Secretary, Ministry of Digital Economy and Society*. (Master's Thesis). Ramkhamhaeng University. Bangkok.
- Thekaput, P., & Malaivong, K. (2017). *Information technology management*. Bangkok: Dokya Group.
- Whittaker, J. (2009). *Graphical models in applied multivariate statistics*. Hoboken, NJ: Wiley.

Wongdusitburi, S. (2023). Management of modern leadership in the digital era of Pattaya City Municipality. *Mcu Buddhist Wisdom Review*, 8(1), 136–148.

Woraphin, C. (2021). Characteristics of modern leadership and professional administrative competencies of municipal clerks in the central region. *Journal of the Association of Researchers*, 19(1), 86–96.